

О. Неволный-тъ убіца не може да ся има за невиненъ, ако не е употребилъ потрѣбны-ты предвардюванія противъ нечаянность-тѣ, и въ всякой случай има нуждѣ отъ очищеніе съвѣсть-тѣ си спорядъ Черковно-то установленіе.

П. Кой случай могѫть да ся относять камъ законопрест҃жено-то убийство?

О. Освѣнь непосредственно-то убийство, съ какво-то да было орждіе, на това исто-то прѣстѣплење могѫть да ся относять слѣдующи-ти и подобны случаи:

1) Кога-то сѫдія осужда подсѫдимыя, на кого-то невинность-та му е извѣстна.

2) Кога-то нѣкой укрыва или освобожда-ва убійцѧ, и съ това му подава случай за новы убийства.

3) Кога-то нѣкой може да избави ближняго отъ смерть, а не избавя го, като на примѣръ, ако богатый-тъ остави сыромаха да умрѣ отъ гладь.

4) Кога-то нѣкой съ прѣвышающы силы, тягостя и жестокы наказанія изнурява подчинены-ти и съ това имъ ускорява смерть-тѣ.

5) Кога-то нѣкой съ невоздръжаніе, или съ други лоши работы скъсява своя животъ.

П. Какъ трѣбва да сѫдимъ за самоубийство-то?

О. То е най-законопрест҃жено-то отъ убийства-та, защо-то, кога-то е противно на естество-то да убiemъ другаго подобнаго намъ человѣка, то още противно на естество-то е да убiemъ сами-себе. Нашій-тъ животъ не принадлежи намъ, като собственность, нѣ Богу, Кой-то го е даль.

П. Какъ трѣбва да сѫдимъ за самобор-сївїя-та за рѣшеніе чисты распри?

О. Понеже разрѣшеніе-то на чисты распри е